

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Socialdepartementet

Yttrande över Utfasning av ersättning för höga sjuklönekostnader (promemoria)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

I remisen ingår förslag till ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön och förslag till ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Det ingår också förslag till upphävande av lagen (2014:1475) om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader. Vidare föreslås upphävande av förordningen (2010:425) om ersättning för kostnader för sjuklön och ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

I sak anges förslaget innebära att ersättningen till arbetsgivare för höga sjuklönekostnader ska tas bort. Detta avser ändringarna i lagen om sjuklön och upphävande av förordningen om kostnader för sjuklön. I övrigt föreslås följdändringar i författningar.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I promemorian anges att ersättningen medför vissa negativa konsekvenser. Exempelvis kan de relativt sett höga ersättningsnivåerna som gäller för mindre arbetsgivare minska deras incitament att säkerställa en god arbetsmiljö som inte generar sjukfrånvaro. Även incitamenten att vidta insatser för att sjukskrivna anställda ska kunna återgå i arbete anges kunna minska och i vissa lägen kan insatser riskera att utebli helt. Förslagsställaren framhåller att forskningen samtidigt visar allt tydligare på arbetsplatsens betydelse för anställdas återgång i arbete. Vidare anges ersättningen vara utformad på så sätt att sjuklönekostnader i vissa lägen helt ersätts av staten. Det sker när en arbetsgivares sjuklönekostnader överstiger en viss andel av de totala lönekostnaderna (olika andelar gäller beroende på hur stor lönekostnaden är). Enligt förslagsställaren kan det inte anses strukturellt lämpligt att hela marginalkostnaden för anställdas sjukfrånvaro övervältras på staten. Vidare konstaterar förslagsställaren att den automatiska hantering som finns för ersättningen för höga sjuklönekostnader visserligen minskar administrationen hos företagen, men samtidigt innebär ökade risker för felaktiga utbetalningar. Det anges att Delegationen för korrekta utbetalningar från välfärdssystemen (KUT-delegationen) har beräknat att 8,6 procent av utgifterna för förmånen 2016 var felaktiga och att Försäkringskassan skattade andelen fel som orsakats av arbetsgivare till 3,2 procent av den under 2021 utbetalda ersättningen

för sjuklönekostnaderna. Det anges också att sedan införandet har antalet företag som nyttjar möjligheten att få ersättning för sjuklönekostnaderna nästan fördubblats. Samtidigt har även de utbetalda beloppen blivit betydligt högre. (På sida 27 i promemorian visas utvecklingen när det gäller utgifter för ersättning över tid från och med 2016 till och med 2022). Det höga nyttjandet anges innebära att de negativa konsekvenserna som finns med ersättningen får en annan dignitet än vad som antogs vara fallet när ersättningen infördes. Det anges gälla inte minst riskerna för felaktiga utbetalningar. Det anges också kunna ifrågasättas huruvida förmånen fyller sitt syfte att skydda små företag från oförutsedda kostnader. Den administrativa ordningen innebär nämligen att ersättningen i de allra flesta fall betalas ut först året efter det år sjuklönekostnaden uppstår. Det betyder att arbetsgivare ändå måste ha beredskap för de oförutsedda kostnader som en anställds sjukfrånvaro innebär innevarande år. Visserligen finns det en möjlighet att ansöka om ersättning i förskott. Ansökningsförfarandet innebär emellertid enligt förslagsställaren extra administration för arbetsgivare och utnyttjas endast i mycket begränsad utsträckning. Mot denna bakgrund förordar förslagsställaren att ersättningen till arbetsgivare för höga sjuklönekostnader bör tas bort.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår av vilka skäl som förslagsställaren förordar de lag och förordningsändringar som föreslås. Beskrivningen fokuserar till förhållandevis stor del på vad som kännetecknat utvecklingen sett ur ett statligt perspektiv. Givet denna förutsättning är den i sig tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Inget anges om alternativa lösningar.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår av remissen att det i budgetpropositionen för 2024 har aviserats att ersättningen för höga sjuklönekostnader ska avskaffas. Regelrådet anser att detta i och för sig gör det förstäligt att det inte beskrivs ett stort antal alternativa lösningar. Samtidigt finner Regelrådet att det i och för sig framstår som att stödet, med de begränsningar och oavsedda effekter som har redovisats, likväl inte kan antas ha tillkommit av en slump. Det är inte uteslutet att höga sjuklönekostnader kan vara ett reellt problem för företag, alldeles oavsett om det idag existerande stödet åtgärdar ett sådant problem på ett bra sätt. Av sådana skäl hade det kunnat finnas ett värde med om förslagsställaren hade fört ett bredare resonemang om möjliga sätt att åtgärda de problem som stödet ursprungligen tillkom för att hantera. Eftersom det får anses vara mycket tydligt att regeringen redan har tagit ställning till vad som ska göras och hur, kan det emellertid inte anses obligatoriskt med en sådan redovisning. Regelrådet konstaterar vidare att även om det inte finns någon explicit beskrivning av nollalternativet, att avstå från åtgärd, går det att sluta sig till att förslagsställarens utgångspunkt troligen är att detta, utöver att gå emot regeringens redan fattade beslut, skulle innebära att de problem som anges finnas i dagsläget skulle fortsätta. Av dessa skäl är frånvaron av en beskrivning av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar utifrån förutsättningarna i ärendet, även om konsekvensutredningens transparens skulle ha kunnat vinna åtskilligt på om förslagsställaren fört ett explicit resonemang om dessa aspekter.

Regelrådet finner, utifrån förutsättningarna i ärendet, avsaknad av redovisning av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att förslagen i denna promemoria i övrigt inte bedöms ha några konsekvenser för Sveriges internationella åtaganden, de integrationspolitiska målen, barnens situation eller miljön.

Regelrådet gör följande bedömning. Det går enligt Regelrådets uppfattning att tolka den refererade bedömningen ovan som att förslagsställaren har angett att förslaget överensstämmer med EU-rätten eller i vart fall inte kommer i konflikt med denna. Det kan emellertid inte sägas vara en särdeles tydlig beskrivning och det framgår exempelvis inte om förslagsställaren har övervägt ifall det finns EU-rättsakter som skulle vara relevant att beakta i sammanhanget och hur detta i så fall kan anses ha gjorts. Regelrådet finner att beskrivningen med förhållandevis knapp marginal uppfyller det minimikrav som kan ställas på en beskrivning av ett förslags överensstämmelse med EU-rätten men att den är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I promemorian anges att bestämmelserna i sjuklönelagen om ersättning för höga sjuklönekostnader ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2024. Följdändringarna i lagen ska träda i kraft den 1 juli 2024. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för kostnader för sjuklön som har redovisats i arbetsgivardeklarationer till och med redovisningsperioden juni 2024.

Upphörandet vid halvårsskiftet innebär att arbetsgivare kan få ersättning för sjuklönekostnader som uppstår under perioden januari–juni 2024. Ersättningsbeloppen måste dock anpassas med hänsyn till att ersättningen för 2024 endast avser som mest sex månader. I promemorian anges även villkor för hur detta ska gå till. (Se sidorna 31 – 32 i promemorian för fullständig beskrivning).

Inget anges, såvitt Regelrådet kan se, om behov av speciella informationsinsatser.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilken bedömning som förslagsställaren gör när det gäller tidpunkt för ikraftträdande och att utformningen av dessa bestämmelser innebär att det kommer att finnas en viss övergångsperiod. Beskrivningen kan anses tillräcklig. Däremot är det en brist att inget anges om behovet av speciella informationsinsatser.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av behovet av speciella informationsinsatser bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen redovisas uppgifter som inhämtats från Försäkringskassan. Dessa baseras i sin tur på de uppgifter arbetsgivarna har inrapporterat i samband med arbetsgivardeklarationerna. Det anges att för helåret 2022 uppgick de inrapporterade sjuklönekostnaderna (inklusive arbetsgivaravgifter) till 39 miljarder kronor. I en tabell görs en indelning efter total lönekostnad. Klassindelningen efter lönekostnad följer den som gäller för nuvarande ersättning för höga sjuklönekostnader. Materialet anges omfatta totalt 420 000 arbetsgivare, varav 135 000 har angett att de haft sjuklönekostnader under året.

Antalsmässigt dominerar de minsta arbetsgivarna (lönesumma upp till tre miljoner kronor), samtidigt som den beloppsmässigt största delen av sjuklönekostnaderna återfinns hos de större arbetsgivarna med en lönekostnad om 20 miljoner kronor och högre. (Se tabell 4.1. på sida 34 för hela bilden). I en annan tabell redogörs för olika branschers totala sjuklönekostnader. Där framgår att inom vård och omsorg återfinns de högsta sjuklönekostnaderna. Det anges också att ersättningen för sjuklönekostnader som högst kan uppgå som till 250 000 kronor per arbetsgivare och år. Det anges innebära att för branscher som kännetecknas av relativt stora arbetsgivare, såsom vård och omsorg, utgör inte ersättning för höga sjuklönekostnader en betydelsefull kompensation. En hög total sjuklönekostnad för en bransch betyder inte att kompensationen automatiskt behöver bli hög, eftersom ersättningen är beroende av en rad andra parametrar, såsom hur många anställda arbetsgivaren har samt sjuklönekostnaden i relation till den totala lönekostnaden för den enskilde arbetsgivaren. Andra branscher som uppvisar relativt höga sjuklönekostnader i relation till de totala lönekostnaderna anges vara utbildning samt uthyrning, fastighetservice med mera. Fördelningen görs på ett 20-tal branscher i tabellen. (Se tabell 4.2. på sid 35 för hela bilden).

Vidare konstateras det i konsekvensutredningen att det till följd av pandemin under 2022 gällde särskilda regler månaderna januari, februari och mars inom förmånen ersättning för höga sjuklönekostnader. För resterande niomånadersperiod, april–december 2022, gällde däremot de gängse gränserna för när stödet skulle utgå. Det anges att eftersom den sistnämnda niomånadersperioden är den senaste period för vilken det finns data och som bäst representerar hur stödet fungerar med nuvarande bestämmelser redovisas utfallet av detta specifikt.

Nära 60 000 arbetsgivare mottog ersättning för höga sjuklönekostnader under den aktuella perioden. Det anges kunna konstateras att ersättningen, sett till antal mottagare, är koncentrerad till de allra minsta arbetsgivarna. De flesta av mottagarna (71 procent) var arbetsgivare i den lägsta löneklassen. Det visas även i tabell hur ersättningen fördelades mellan olika branscher även för denna period. Fördelningen visas över samma branscher som i den föregående tabellen. För denna period anges byggverksamhet, tillverkning och handel anges vara de tre näringsgrenar som fått mest i ersättning. Det rör sig enligt förslagsställaren generellt sett om näringsgrenar med mindre arbetsgivare. (För vidare information hänvisas till tabell 4.4 på sid 38 i promemorian).

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av arbetsgivare som berörs av det stöd som föreslås tas bort. Den beskrivningen innehåller information om inom vilka branscher som arbetsgivarna befinner sig och det finns också information om hur många inom olika branscher som har fått ta del av det aktuella stödet under olika perioder. Genom att det finns beskrivningar av arbetsgivare i olika så kallade löneklasser utifrån hur stora deras totala löneutbetalningar är, kan det anses finnas en viss storleksmässig beskrivning av berörda arbetsgivare. Regelrådet noterar emellertid också följande. Det går inte att utifrån den tillgängliga beskrivningen tydligt se hur stor andel av arbetsgivare i olika löneklasser som är att betrakta som företag i den bemärkelsen att de bedriver en ekonomisk verksamhet med normala krav på lönsamhet med mera. Ser man på beskrivningen av fördelning på branscher är detta inte heller helt för samtliga branscher som finns i tabellen. Det finns exempelvis med en bransch med rubriken offentlig förvaltning inom vilken det troligen ingår ett mindre antal företag (om några). Det som anges om att vård och omsorg hade de högsta sjuklönekostnaderna under helåret 2022 är ett exempel på en sektor där det troligtvis finns både företag och verksamheter som drivs under helt eller delvis andra premisser. Sammantaget finner Regelrådet att även om det finns tydliga beskrivningar av antal

arbetsgivare som har berörts mer eller mindre av stödet så är det alltför svårt att utläsa hur stor delmängd av dessa som är företag. Totala sjuklönekostnader respektive totala lönekostnader kan anses vara en approximation på arbetsgivares storlek och den delaspekten kan anses ha blivit beskriven tillräckligt tydligt. Även om det i och för sig finns oklarheter när det gäller hur många företag som finns i olika branscher kan de tabeller som finns över branschvis fördelning av ersättning för sjuklönekostnader anges visa tillräckligt tydlig att de flesta om inte alla branscher inom näringslivet potentiellt kan beröras av stödet. Hur ersättningen har fördelats historiskt kan anses ge en approximation på vilka branscher som skulle kunna beröras mest av ändringar.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal bristfällig.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån bransch och storlek godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Det redovisas information om sjuklönekostnader och dessa kostnaders andel av de totala lönekostnaderna såväl på helårsbasis som för de nio månader under 2022 som inte kännetecknades av pandemin och dess effekter.

Det anges kunna konstateras att de inrapporterade sjuklönekostnaderna i relation till de totala lönekostnaderna, på helårsbasis, uppgick till 1,4 procent. Ju högre löneklass, desto högre andel utgör sjuklönerna av den sammanlagda lönesumman. För de minsta arbetsgivarna (lönesumma upp till tre miljoner kronor) utgjorde exempelvis sjuklönekostnaderna 0,5 procent av lönekostnaderna samtidigt som motsvarande andel var 1,6 procent för arbetsgivare med en lönesumma högre än 20 miljoner kronor. Det anges att för enskilda arbetsgivare kan sjuklönekostnaderna utgöra en klart större andel av de totala lönekostnaderna. Det anges således finnas en stor variation såväl inom som mellan respektive löneklass i hur betungande sjuklönekostnaderna är. Bland de minsta arbetsgivarna anges det vara relativt ovanligt att sjuklönekostnader uppstår/inrapporteras. Endast var femte arbetsgivare bland dessa har rapporterat att de haft sjuklönekostnader. Bland de minsta arbetsgivarna uppgick sjuklönekostnaderna under 2022 i genomsnitt till 19 000 kronor. När det gäller branschmässig fördelning anges som sagt att på helårsbasis för 2022 fanns de högsta sjuklönekostnaderna inom vård och omsorg, närmare bestämt 12 miljarder kr, vilket motsvarade 2,2 procent av branschens lönekostnader. Som redan nämnts finns ett tak för ersättning på 250 000 kr per arbetsgivare och år vilket enligt förslagsställarens bedömning innebär att i branscher med stora arbetsgivare blir ersättningen inte betydande. Som också nämnts ovan fanns även andra branscher som på helårsbasis för 2022 kännetecknades av höga sjuklönekostnader, som utbildning, uthyrning och fastighetservice med mera.

Avseende de tre kvartal av år 2022 då särskilda pandemivillkor inte gällde för stödet anges följande. Nära 60 000 arbetsgivare mottog ersättning för höga sjuklönekostnader under den aktuella perioden. Det anges kunna konstateras att ersättningen, sett till antal mottagare, är koncentrerad till de allra minsta arbetsgivarna. De flesta av mottagarna (71 procent) var arbetsgivare i den lägsta löneklassen. Den genomsnittliga ersättningen uppgick till 26 300 kronor sett till samtliga mottagare, där de minsta arbetsgivarnas ersättning i snitt uppgick till 13 300 kronor. Bland de största arbetsgivarna, med en lönesumma om minst 20 miljoner kronor, uppgick den genomsnittliga ersättningen till 146 100 kronor. Byggverksamhet, tillverkning och handel är de tre näringsgrenar som fått mest i ersättning. Det rör sig generellt sett om näringsgrenar med mindre arbetsgivare. Av tabellen som visar fördelning av ersättning framgår att totalt 305 miljoner kr i ersättning betalades ut fördelat på drygt 12 000

arbetsgivare. När det gäller tillverkning anges totalt 238 miljoner kr ha betalats ut, fördelat på drygt 6000 arbetsgivare. När det gäller handel, slutligen, anges totalt 238 miljoner kr ha betalats ut, fördelat på knappt 11 000 arbetsgivare.

Sammanfattningsvis bedömer förslagsställaren att ett avskaffande av ersättningen innebära att omkring 60 000 arbetsgivare skulle förlora ersättningen. Ersättning för höga sjuklönekostnader utgör enligt förslagsställaren emellertid endast en marginell del av den samlade sjuklönekostnaden. Som redovisats ovan mottog de arbetsgivare som fick ersättning i genomsnitt 26 000 kronor för perioden april–december 2022. Gällande prognoser anges peka på att statens kostnader för ersättningen kommer att uppgå till totalt drygt 2 miljarder kronor årligen framöver. Det innebär att ersättningen i så fall motsvarar cirka 5 procent av arbetsgivarnas samlade sjuklönekostnader. De allra flesta företag som skulle mista ersättningen vid ett avskaffande är mindre arbetsgivare med få anställda. Förslagsställarens bedömning är emellertid att förlusten av ersättning inte på något sätt bör vara avgörande för ett företags existens eftersom det i de allra flesta fall rör sig om relativt små summor. Det faktum att ersättningen är konstruerad så att den är mer generös för små arbetsgivare med låga lönekostnader medför att konstruktion genererar tröskeleffekter genom att ett företag som höjer sina lönekostnader kan hamna i en annan löneklass där tröskeln är högre för att få ersättning. Förslaget att avskaffa ersättningen anges innebära att tröskeleffekterna minskar och förutsättningarna för mindre arbetsgivare att expandera förbättras. Ett avskaffande av ersättningen skulle vidare leda till att ett visst uppgiftslämnande för företagen kommer att upphöra. Detta eftersom företagen inte längre behöver redovisa sina sjuklönekostnader i ett separat fält i arbetsgivardeklarationen.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning som ger en bild av hur förslagsställaren bedömer ekonomiska effekter för arbetsgivare av att ersättningen skulle avskaffas. Denna bedömning visar hur ersättningen har sett ut för arbetsgivare i olika löneklasser och arbetsgivare i olika branscher såväl på helårsbasis för år 2022 som för den del av denna år som inte kännetecknades av rådande pandemi och särskilda villkor för utbetalning av ersättning som gällde under denna. Kvantifiering av troliga effekter i form av förlorad ersättning finns. På denna övergripande nivå kan beskrivningen anses vara tydlig. Det framgår också att den administrativa kostnad som är förknippad med en viss typ av uppgiftslämnande kommer att försvinna, även om denna förändring inte kvantifieras. Det finns samtidigt vissa aspekter som är mindre tydliga. Som redan har angetts är det inte helt tydligt hur många av de berörda arbetsgivarna som kan antas vara företag. Förslagsställaren anger också att det kan finnas en betydande variation såväl inom som mellan olika löneklasser när det gäller hur betungande sjuklönekostnaderna är. Förslagsställarens bedömning anges vidare vara att de flesta företag som skulle mista ersättningen är mindre arbetsgivare med få anställda men att förlusten av ersättning inte på något sätt bör vara avgörande för företagets existens eftersom det i de allra flesta fall rör sig om små summor. Det har också angetts att anmälda sjuklönekostnader är mindre vanliga hos de minsta arbetsgivarna. Regelrådet anser att förslagsställarens slutsats i och för sig kan vara riktig, men att det också skulle kunna finnas osäkerhetsfaktorer som det är oklart om förslagsställaren har övervägt eller beaktat. För det första så bygger förslagsställarens resonemang, såvitt Regelrådet kan förstå, tydligt på vad den genomsnittliga effekten kan antas bli, samtidigt som det anges att det kan finnas stor variation i hur betungande lönekostnaderna är. En fråga är hur mycket ett teoretiskt genomsnitt säger om effekterna i en population med stora individuella variationer. Effekterna för det enskilda företaget skulle i vart fall hypotetiskt kunna bli mer kännbara än genomsnittet indikerar. Sedan finns också frågan om vad förklaringen kan vara till att det är lägre anmälda sjuklönekostnader i de minsta företagen. Det är möjligt att detta är ett uttryck för att beroendet av varje persons enskilda

insats är större i dessa företag. Om så är fallet skulle den samlade effekten av ett sådant större beroende och avskaffandet av en ersättning (även om denna skulle vara på en i absoluta tal låg nivå) kunna vara väsentligt större i det enskilda fallet än vad en genomsnittlig ersättningsnivå för arbetsgivare i en viss löneklass eller bransch kan visa. Regelrådet ifrågasätter alltså inte att effekten på en övergripande nivå kan bli sådan som förslagsställaren beskriver, men anser att det kan finnas osäkerheter som har betydelse för företagets verksamhet och som förslagsställaren förhåller sig till på ett väl förenklat sätt. Det hade varit motiverat med ett tydligare och mer fördjupat resonemang om troliga effekter inte minst för de mindre företagen. Redovisningen av effekten på ersättning för kostnader är visserligen också förenklad men kan anses ge en tillräcklig bild av effekter på en övergripande nivå. Det är, slutligen, inte en avgörande brist att det saknas kvantifiering av den påverkan på tidsåtgång och administrativa kostnader som nämns. Såvitt Regelrådet kan förstå är det inte i dessa avseenden som effekter för berörda företag skulle kunna bli betydande.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på tidsåtgång och kostnader godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagets verksamhet bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Som angetts ovan anger förslagsställaren att förändringen inte på något sätt bör vara avgörande för företagets existens.

Regelrådet gör följande bedömning. Det kan inte sägas finnas en tydlig beskrivning om påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag. Möjligen kan det som har angetts om att förslaget inte skulle innebära att något företag behöver lägga ner verksamheten kunna uppfattas som att antalet företag på olika marknader inte skulle påverkas vilket i så fall skulle kunna innebära att förslagsställaren anser att förslaget är konkurrensneutralt. Som har angetts ovan finner Regelrådet emellertid att detta resonemang framstår som åtminstone delvis förenklat. I kombination med att det inte går att utläsa en explicit bedömning av påverkan av konkurrensförhållanden för berörda företag anser Regelrådet att denna aspekt inte har beskrivits tillräckligt tydligt.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Inget anges om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner inget som uppenbart talar för att en påverkan i andra avseenden skulle bli aktuell. Bristen är därför inte väsentlig.

Regelrådet finner, utifrån förutsättningarna i ärendet, avsaknad av redovisning om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det anges inget om hänsyn har tagits till små företag vid reglernas utformning.

Regelrådet gör följande bedömning. Det går att sluta sig till att förslagsställaren inte anser att förslaget att ta bort ersättning för sjuklön ger några effekter av avgörande betydelse för små

företag. Som Regelrådet har angett ovan riskerar denna bedömning enligt Regelrådets uppfattning att vara förenklad av flera skäl. Mot denna bakgrund finner Regelrådet att dessa frågeställningar i vart fall hade behövt bli föremål för en tydligare beskrivning.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till små företag bristfällig.

Sammantagen bedömning

Förslaget innebär att bestämmelser om ersättning för sjuklönekostnader ska upphävas.

Regelrådet finner att redovisningen är tillräckligt tydlig när det gäller bakgrund och syfte med förslaget, förslagets överensstämmelse med EU-rätten, särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och berörda företag utifrån bransch och storlek. Påverkan på tidsåtgång och kostnader har redovisats tillräckligt tydligt på en övergripande nivå även om förtydliganden hade haft ett värde. Utifrån förutsättningen att upphävandet av den aktuella ersättningen redan har aviserats i budgetpropositionen för 2024 kan det anses acceptabelt att det saknas beskrivning av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd. Det kan också anses acceptabelt utifrån förutsättningarna i ärendet att det saknas beskrivning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Beskrivningen av behovet av informationsinsatser är inte tillräcklig. Även företagens antal har beskrivits på ett sätt som inte är tillräckligt tydligt. Regelrådet finner vidare att beskrivningen av förslagets påverkan på företagens verksamhet kan vara alltför förenklad och i alla händelser brister i tydlighet. Även påverkan på konkurrensförhållanden och särskild hänsyn till små företag har blivit beskrivna på ett alltför otydligt sätt. Dessa brister är sammantaget av en sådan vikt att de blir avgörande för helhetsbedömningen.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen inte uppfyller i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 29 november 2023.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Per Högström.

Anna-Lena Bohm

Ordförande

Per Högström

Föredragande